

HIERONYMUS.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

¹ ADER, urbs, quam expugnavit Jesus rege illius interfecto.

Αδερ, πόλις, ἣν ἐπολιόρησεν Ἰησοῦς, τὸν βασιλέα αὐτῆς ἀνελών.

ADER, civitas, quam obsidione cepit Jesus, ejus interfecto rege.

ADIADA, urbs in Sephela munita à Simone Machabæo, 1 Machab. xii. Est autem Sephela regio juxta Eleutheropolim, teste Hieronymo infra. Hanc urbem Adrichomius in tribu Dan reponit.

² ADITHAIM in sorte tribus Judæ. Dicitur autem & quedam villa Adia juxta Gazam: & alia Aditha, juxta Diospolim quasi ad orientalem plagam respiciens.

Αδιδθαίμ, φυλῆς Ἰούδα. λέγεται δὲ τις κώμη περὶ τὴν Γάζαν καὶ ἄλλη Αδιδθα, καὶ περὶ Διόσπολιν ἐν ἀνατολαῖς.

Adithaim, tribus Juda. Dicitur verò quidam vicus circa Gazam Adatha: & alius circa Diospolim in orientali plaga.

³ ADOLLAM in tribu Juda, & usque hodie vicus non parvus ad orientem. Eleutheropoleos in decimo ejus miliario hoc nomine vocatur.

Αδολάμ, φυλῆς Ἰούδα. κώμη νῦν ἔστι μεγίστη πρὸς ἀνατολὰς Ἐλευθεροπόλεως, ὡς ἀπὸ σημείου ἱ.

Adolam, tribus Juda: vicus nunc est maximus ad orientem Eleutheropolis quasi in decimo miliario.

ADOM, urbs ad ripam Jordanis, ex qua, Jordane temporibus Josue exsiccato, ejusdem fluvii fluctus intumescens & in altum surrecti cernebantur. Jos. i. 11. vs. 16. Vide quæ nos ibi diximus.

ADOMMIM. Vide ADDOMIM.

ADON. Vide Addon.

ADOR, 1 Machab. xiii. non alia videtur ab ea quæ in dimidia tribu Manassæ Cis-Jordanina passim dicitur Dor, de qua & infra dicitur in DORNAPHET: nam & hæc Dor subinde à Septuaginta Int. Ador appellatur. Nec ego video qua probabilitate Josephus dum eam refert historiam, quæ 1 Machab. xiii. habetur de Tryphone, Simone & Jonatha interfecto, eam urbem in Idumæa ponat.

⁴ ADRAMELECH, Idolum Assyriorum: quod & Samaritæ venerati sunt.

Αδραμελέχ, εἰδωλὸν Ἀσσυρίων, καὶ Ἀνιμελέχ ὁμοίως, οἱ καὶ ἦσαν τῶν Σαμαρειτῶν θεοί.

ADramelech, idolum Assyriorum, & Anemelech similiter, qui etiam fuerunt Samaritanorum dii.

ADRIA, seu Mare Hadriaticum illud vocatur, quod Italiam ab Oriente & Septemtrione terminat, ab altera parte Histriam, Dalmatiam, Epirum, Achaiam tangit, extremoque suo maximè Boreali limite in Venetias definit. A Ptolemæo ad sinum usque Corinthiacum ex altera parte producitur. Olim dictum fuit etiam Mare Superum, nunc Mare Venetum appellatur.

ADRUMETUM, unde navis Adrumetina Act. xxvii. vs. 2. urbs Africæ, seu illius regionis quæ propriè Africa vocatur in sinu Numidico: quomodo etiam urbem hanc vocat Plinius: Adrumetum nominat Ptolemæus; Straboni est Adryma; Stephano Adrymes.

ADULLAM. Vide Adollam.

ADURAM, inter urbes tribus Juda, vel Benjamin numeratur. 2 Paral. xi. vs. 9.

ÆGYPTUS, nota & celebris Africæ regio, Nilo flumine irrigua, à Mari Mediterraneo ad Tropicum Cancræ & Æthiopas usque perveniens.

ÆLAM, regio, in Scriptura quæ nunc Persis dicitur ab Ælam uno è filiis Sem, teste Josepho & Hieronymo alibi in traditionibus Hebræicis in Genes. Legas etiam apud Plinium & prophanos auctores Persidis regionem, vel ei conjunctam dici Elymaidem, apud Strabonem Elymatis: & 1 Machab. vi. vs. 1. Elymaidem urbem in Perside nobilem, quæ eadem cum Persepoli.

ÆLATH, vel Ailath urbs in Idumæa ad oram Maris Rubri, quam cepit, restauravitque Azarias seu Ozias rex Juda. 4 Reg. xiv. vs. 22. & 2 Paral. xxvi. vs. 2. Postea regibus Juda à Rafin rege Syriæ erepta, Idumæisque ad habitandum restituta, 4 Reg. xvi. vs. 6. Eadem enim est ibi Aila quæ Ælath, vel Ailath, ut ex Hebræo liquet. Ea infra ab Hieronymo dicitur Abelothe. De eadem rursus agit in voce Ailath & Elath. Scribitur & Elath, Deuter. i. vs. 8. in versione nostra.

ÆLIA, Hieronymi tempore Hierosolyma dicta, sic enim ipse passim toto hoc libro de locis Hebræicis appellat, ab Ælio Adriano, qui eam reedificavit, sic dicta, ut supra in Acheldemach est dictum. Ita Hieronymus ad Hierem. xix. & in Epitaphio Paulæ.

⁵ AELIM, castra filiorum Israël, & locus in deserto: in quo duodecim fontes, & septuaginta palmarum arbores Moyses de mari rubro exiens reperit.

Αἰλή, ἐνθα δώδεκα πηγαὶ ὕδατος καὶ ὀσσελέχη φοινίκων. σταθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ἐρήμου.

AIME, ubi duodecim fontes aquarum & septuaginta trunci palmarum. Mansio filiorum Israël.

NOTÆ.

1. HERED vocatur Jos. 12. v. 14. in versione nostra, alibi in nostra versione, ut Num. 21. & 33. & Judic. 1. Arad vocatur, in tribu Juda versus australes limites, nec valde procul mari mortuo. Ex hac Chanaanæus ille rex contra Israëlitas, cum adhuc essent in deserto Num. 21. erupit; juxta eam Cinæi habitant Jud. 1. Ubique in Hebræo חרד Harad appellatur, & apud Septuag. Arad vel Ared, præterquam Jos. 12. qui locus hic ab Hieronymo citatur, ubi elementis transpositis apud Septuag. Ader dicitur. Infra Arat eadem dicitur, pro quo Arad scribendum puto. Arad, onagrum significat. BONFERRIUS.

2. Fit mentio Adithaim Jos. 15. Ceterarum, quarum hic Hierony-

mus meminit, in Scriptura nulla usquam. Significat Adithaim, duplex ornamentum. IDEM.

3. ODOLLAM in versione nostra appellatur ferè ubique, Adullam semel aut iterum, vel Odullam, juxta quam fuit celebris ista spelunca, in qua David Saulem fugitans latuit, de qua & nos 1 Reg. 22. v. 1. dicemus. Fuit Odollam ad dextram seu Occidentem euntibus ex Hierusalem in Hebron. IDEM.

4. De hoc idolo habes 4 Reg. 17. & 19. & apud Isaiam: sed cum id ad Scripturæ Sacræ loca nihil pertineat, mirum est hic esse insertum. IDEM.

5. In versione nostra Exodi 15. Elim locus hic appellatur. Αἰλήμ vel Εἰλήμ habent Codices Septuaginta Interpr. IDEM.

1. Hujus